

خونبهای قیام ۲۹ بهمن ۱۳۵۶ پایمان شده

آذربایجان

زبان مادری ممنوع!

امیرعلی لاهرودی

ترکهای آذربایجان از آن جمله اهالی تبریز در پیروزی انقلاب بهمن ۱۳۵۷ نقش تعیین کننده ایفا نمودند. ۲۹ بهمن ۱۳۵۶ مردم تبریز بمناسبت یاد بود چهلمین روز کشتار تظاهر کنندگان در شهر قم به خیابانها ریختند. شهر را تحت نظارت خود در آوردند. بدین وسیله .

۱- نشان دادند که هیچ نیروی سرکوب گر قادر نیست جلوی سیل خروشان مردم عاصی را بگیرد.

۲- تبریزیان این فرزندان ستارخان، باقرخان و شیخ محمد خیابانی این بار نیز ابتکار عمل را در دست گرفتند و پایه های رژیم ۲۵۰۰ ساله را متزلزل نمودند.

۳- مردم تبریز با شکستن ستون فقرات رژیم پهلوی قهر انقلابی را به ثمر رساندند.

۴- ۷۰ سال قبل ستارخان انقلاب مشروطه را از تبریز از نو به سراسر ایران برگرداند. قهرمانان بی

نام و نشان تبریز این بار انقلاب ضد سلطنتی را در سراسر ایران گسترش دادند. ۲۹ سال بعد از انقلاب بهمن، مردم آذربایجان (خرداد سال ۱۳۸۵) انتشار یک کاریکاتور را بهانه کردند و در همه شهرها به خیابان ها آمدند. برای مقابله با این عمل متهورانه اهالی آذربایجان حکومت به زور متوسل شد و « آرامشی استوار بر وحشت و سرکوب» را به شهرهای آذربایجان برگرداندند.

بعد از این " قیام" شکار مبارزین آغاز شد، جوانان آزادی طلب آذربایجان را روانه زندان کردند، آنها را بخاطر "سر عقل" آوردن به حبس کوتاه مدت " محکوم " نمودند و اکنون نیز می نمایند. روند دستگیری و بعد از مدتی آزاد کردن شیوه جدیدی است که باید نام آن را شلاق و شیرینی گذاشت. این شیوه عمل برای گرم نگهداشتن تنور هشدار باش صورت می گیرد تا مردم آذربایجان فراموش نکند که خواست اجرای اصل ۱۵ و ۱۹ قانون اساسی (این اصل **خونبهای قیام ۲۹ بهمن ۵۶** است که تا کنون اجرا نشده) کنار بگذارند و ترکی خواندن و ترکی نوشتن را برای همیشه به بوته فراموشی بسپارند بدین سبب، شیوه دیگری بکار می گیرند. این شیوه را خود مامورین آذربایجان "ابداع" کردند. به این شکل و به این معنی:

۱- سرپرست مدیریت بازرگانی بناب طی نامه از مجمع امور صنفی این شهرستان خواسته است «... استفاده از اسامی لغات و جملات ترکی در تابلوها، شیشه فروشگاهها و بر چسب کالاها خودداری شود» تاریخ نامه ۲۸ / ۵ / ۸۶

۲- « همچون اکثر دانشگاههای واقع در منطقه آذربایجان در دانشگاه ارومیه نیز سایه ماموران حراست را در محوطه سالن، حتی کلاسهای درس می توان دید: « ... مامورین حراست پس از اتمام کلاسهای درس میزها و دیوارهای کلاس را بررسی می کنند»

۳- حراست دانشگاه تبریز به منظور ایجاد محیط رعب و وحشت در دانشگاه فنی تبریز ۷ مهرماه به کلاسهای درس یورش برد. رئیس انتظامات نیز در این عملیات حضور داشت. کارتهای دانشجویی تعداد دانشجویان دختر و پسر را که با هم در حال صحبت و یا مبادله ی جزوه بودند، جزوه ها با بی احترامی تمام گرفته شد...

۴- نشریه « یارپاق » که در دانشگاه تهران از جانب دانشجویان ترک زبان آذربایجان منتشر میشد بعد از ۷ سال تعطیل شد. «یارپاق» یکی از پر محتوا ترین نشریات دانشگاهی در

زمینه گفتار هویتی ترکان ایران بوده که آخرین شماره آن ویژه نامه روز جهانی زبان مادری است که بهمن ماه سال گذشته چاپ شده است.

۵- استاندار تبریز طی نامه ای از سازمان بازرگانی استان آذربایجان شرقی خواسته است استفاده از الفاظ و جملات ترکی در تابلوهای فروشگاهها و برچسب کالاها جلوگیری شود. سازمان بازرگانی نیز در جهت اجرای این ابلاغیه هر گونه استفاده از واژگان و عبارات ترکی در تابلوهای فروشگاهها و برچسب کالاها را ممنوع اعلام کرده است.

۶- روزنامه های شهر اردبیل تا خرداد ۱۳۸۵ به دو زبان فارسی و ترکی منتشر میشدند بعد از خرداد نوشتن مطلب به زبان ترکی کنار گذاشتند و تنها به زبان فارسی مطلب می نویسند. حالا معلوم میشود که چاپ کاریکاتور در روزنامه ایران بهانه ای بود تا ترکی نوشتن قدغن و ممنوع شود.

بدین ترتیب ماده ۱۵ قانون اساسی به حالت تعلیق در آمد و مردم آذربایجان از حق نوشتن به زبان مادری، حتی در تابلوهای مغازه ها محروم شدند. در حالیکه این حق در شبه قاره هندوستان در سالهای استعمار بریتانیا برسمیت شناخته شده بود. ازبک ها و ترکمن های افغانستان نیز از این حق استفاده می کنند. تنها ایران و ترکیه است که از رسمیت شناختن زبان مادری ملت های دیگر ساکن در این دو کشور امتناع می ورزند. بدین ترتیب ما در بر خورد به فرهنگ ملت های غیر فارس به جای جلو رفتن به عقب بر می گردیم. یعنی راه و روش ترقی معکوس را در پیش گرفته ایم.

راه توده ۱۵۳ ۲۲,۱۰,۲۰۰۷